

Коваль Ф.Ф., Варипаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет
Харків, Україна

НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИВЧЕННІ КОМУНІКАЦІЇ

Соціальні медіа стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя, змінюючи способи, якими люди спілкуються, обмінюються інформацією та формують соціальні зв'язки. Платформи, такі як Instagram, Facebook та TikTok, не лише впливають на нашу комунікацію, але й формують сприйняття самих себе та оточуючих. У цій статті розглянемо, як соціальні медіа трансформують комунікаційні практики та формують ідентичність користувачів.

Соціальні медіа змінили традиційні моделі комунікації, пропонуючи нові формати для обміну інформацією. У порівнянні з класичними способами спілкування, такими як телефонні дзвінки чи особисті зустрічі, соціальні медіа дозволяють здійснювати миттєвий обмін повідомленнями, коментарями та контентом на глобальному рівні. Це забезпечує більшу доступність до інформації та дозволяє спілкуватися з людьми з різних куточків світу.

Завдяки цим платформам, користувачі можуть легко ділитися думками, фотографіями та відео, створюючи контент, який стає доступним для широкої аудиторії. Такі комунікаційні практики зазвичай менш формальні, що сприяє розвитку більш близьких та неформальних зв'язків [1].

Соціальні медіа також сприяють формуванню нових соціальних зв'язків. Користувачі можуть знаходити однодумців, об'єднуватися у групи за інтересами, або підтримувати старі зв'язки, які можуть бути втрачені через відстань. Однак, ці зв'язки можуть бути як позитивними, так і негативними.

Позитивний аспект полягає в тому, що соціальні медіа дозволяють людям підтримувати контакти з родиною та друзями, які живуть далеко. З іншого боку, соціальні медіа можуть також призводити до формування поверхневих стосунків, де взаємодії є більш кількісними, ніж якісними.

Платформи, такі як Instagram і TikTok, відіграють важливу роль у формуванні особистої ідентичності. Користувачі мають можливість створювати свій імідж, демонструючи ті аспекти особистості, які вони хочуть показати світові. Це може бути пов'язано з естетикою, стилем життя або навіть політичними поглядами.

З іншого боку, соціальні медіа також впливають на самооцінку та сприйняття себе. Користувачі можуть порівнювати своє життя з ідеалізованими образами, які вони бачать у стрічці новин, що може призводити до незадоволеності своїм життям. Це часто пов'язано з соціальним тиском, який виникає через необхідність відповідати певним стандартам краси чи успіху [2].

Вплив соціальних медіа не обходиться без викликів. Поширення дезінформації, тролінг, а також негативні коментарі можуть негативно

впливати на психічне здоров'я користувачів. Це підкреслює важливість медіа-грамотності та критичного мислення для споживачів інформації.

Однак, соціальні медіа також надають можливості для соціального активізму. Користувачі можуть використовувати платформи для підвищення обізнаності щодо важливих соціальних питань, залучення підтримки та мобілізації дій. Це демонструє, що соціальні медіа можуть бути потужним інструментом не лише для особистого самовираження, але й для змін у суспільстві.

У сучасному цифровому світі способи комунікації еволюціонують із стрімкою швидкістю. З розвитком технологій виникають нові формати взаємодії, які змінюють традиційні підходи до передачі інформації. Серед них меми, відеоблоги та подкасти набувають все більшої популярності, стаючи важливими інструментами для залучення аудиторії та комунікації.

Меми, які зазвичай складаються з зображення і короткого тексту, стали популярним способом передачі ідей і емоцій у цифровому просторі. Вони дозволяють швидко донести інформацію, зазвичай в ігровій або іронічній формі. Здатність мемів поширюватися в соціальних мережах робить їх ефективним інструментом для залучення уваги, висвітлення актуальних проблем або просто для розваги.

Меми не лише розважають, але й сприяють формуванню громадської думки. Вони можуть бути використані для коментарів на соціально-політичні теми, що дозволяє швидко обмінюватися ідеями та настроями [3].

Відеоблоги, або влоги, стали однією з найпопулярніших форм контенту на платформах, таких як YouTube та TikTok. Вони дозволяють творцям ділитися своїм життям, думками або експериментами в безпосередній і доступний спосіб. Відео є потужним інструментом для створення емоційного зв'язку з аудиторією, адже глядачі можуть бачити та чути творця, що робить контент більш персоналізованим.

Відеоблоги охоплюють різні тематики, від особистих історій до навчальних відео. Цей формат дозволяє залучати широку аудиторію, оскільки його можна адаптувати під різні інтереси та потреби.

Подкасти є ще однією новою формою взаємодії, яка швидко набирає популярності. Вони надають можливість слухати інформацію в будь-який час і в будь-якому місці, що робить їх ідеальними для людей з активним способом життя. Темі подкастів варіюються від бізнесу та технологій до особистісного розвитку та розваг.

Формат подкасту дозволяє поглибити обговорення тем, що цікавлять слухачів, надаючи можливість експертам ділитися своїм досвідом та знаннями. Це створює платформу для відкритого діалогу та спілкування, що може бути як інформативним, так і розважальним.

Меми, відеоблоги та подкасти не існують у вакуумі – ці формати взаємодії часто переплітаються та доповнюють один одного. Наприклад, відеоблогер може використовувати меми для ілюстрації своїх ідей, а подкаст може бути доповнений відео-контентом для більшої залученості слухачів.

Ця інтеграція різних формату створює багатошаровий контент, який забезпечує різні способи сприйняття інформації, що особливо важливо в умовах інформаційного перевантаження [4].

У сучасному цифровому світі анонімність стала важливим аспектом комунікації. Вона дозволяє користувачам вільно виражати свої думки, обмінюватися ідеями та обговорювати чутливі теми без страху бути впізнаними. Проте анонімність має не лише переваги, а й ризики, які варто розглянути.

Анонімність у цифровому просторі означає можливість користувачів взаємодіяти без розкриття своєї особистої інформації. Це може бути реалізовано через псевдоніми, використання VPN, анонімні платформи для спілкування, такі як форуми або певні соціальні мережі. Вона надає можливість вільного обговорення тем, які можуть бути чутливими або навіть табуованими у звичайному житті, таких як політика, секс або психічне здоров'я [5].

Переваги анонімності: вільне вираження думок: Анонімність дозволяє людям відкрито висловлювати свої погляди, не боячись осуду або негативних наслідків. Це особливо важливо для тих, хто належить до меншини або стикається з дискримінацією; безпечне середовище для обговорення: У багатьох випадках анонімність створює безпечніше середовище для людей, які переживають важкі емоційні ситуації. Це може сприяти терапевтичним бесідам на онлайн-платформах або форумах підтримки; спонукання до творчості: Анонімні платформи можуть стимулювати творче самовираження, оскільки люди можуть ділитися своїми думками та ідеями без побоювання, що їх оцінюватимуть на основі особистої інформації.

Ризики анонімності: можливість зловживань: Анонімність може стати причиною безвідповідальної поведінки. Деякі користувачі можуть зловживати своїм анонімним статусом для тролінгу, агресії або інших форм кібербулінгу; втрата довіри: У деяких ситуаціях анонімність може підривати довіру між користувачами. Коли особа спілкується під псевдонимом, інші можуть ставити під сумнів щирість її слів або намірів; безпека особистих даних: Хоча анонімність може забезпечити конфіденційність, вона також може ускладнити захист особистих даних. Користувачі можуть не усвідомлювати ризики, пов'язані з розкриттям особистої інформації, навіть анонімно.

Анонімність і конфіденційність не є взаємовиключними поняттями, але важливо знайти баланс між ними. Платформи, що заохочують анонімність, повинні також мати механізми для запобігання зловживанням, зокрема модерацію контенту та механізми звітності. Водночас користувачі повинні бути свідомими аби зпобігати ризиків, пов'язаних з анонімністю, і дотримуватися етичних норм при спілкуванні [6].

У сучасному світі, де інформація доступна на кожному кроці, дезінформація стала серйозною проблемою. Критичне мислення є ключовим інструментом для оцінки достовірності інформації та розпізнавання фейкових новин. У цій статті розглядається важливість критичного мислення та необхідність навчання молоді відповідним навичкам.

Критичне мислення – це здатність аналізувати, оцінювати та інтерпретувати інформацію. Це включає в себе не лише вміння ставити запитання та сумніватися у достовірності джерел, але й розуміння контексту, в якому інформація подається. У світі, де дезінформація поширюється швидше за правдиві факти, критичне мислення стає необхідним навиком [7].

Роль критичного мислення в оцінці інформації: аналіз джерел: Аналіз джерел критичне мислення допомагає користувачам оцінювати надійність джерел інформації. Чи є це офіційним виданням? Чи має автор репутацію? Це питання, які критично мисляча людина ставить собі перед тим, як довіряти інформації; виявлення упередженості: Важливо вміти визначати, чи є інформація об'єктивною, чи містить упередженість. Критичне мислення дозволяє аналізувати, які інтереси можуть стояти за поданою інформацією; розпізнавання маніпуляцій: Дезінформація часто використовує маніпулятивні техніки, такі як емоційний тиск або спрощення складних тем. Критичне мислення допомагає розпізнати такі прийоми і ставити під сумнів надану інформацію.

Необхідність навчання молоді: сучасна молодь часто є основною цільовою аудиторією для дезінформації. Тому важливо інтегрувати навички критичного мислення у навчальні програми [8]. Основні напрямки навчання можуть включати; основи медіаграмотності: молодь повинна знати, як шукати, аналізувати та оцінювати інформацію з різних джерел; розпізнавання фейкових новин: викладання методів виявлення фейкових новин, таких як перевірка фактів, аналіз джерел та розуміння контексту; дискусії та дебати: створення платформ для обговорення ідей, де молодь може практикувати критичне мислення, ділитися думками та навчатися у інших.

У світі, що стає все більш глобалізованим, крос-культурна комунікація відіграє важливу роль у налагодженні відносин між людьми з різних культур. З одного боку, глобалізація відкриває нові можливості для взаємодії, з іншого – приносить численні виклики. Ця стаття розглядає ці виклики та можливості, а також роль технологій у процесах міжкультурної комунікації [9].

Виклики крос-культурної комунікації: мовні бар'єри: Однією з основних перешкод у міжкультурній комунікації є мовний бар'єр. Непорозуміння може призвести до конфліктів і неправильного тлумачення інформації. Навіть якщо учасники говорять однією мовою, культурні відмінності можуть викликати непорозуміння; культурні стереотипи: Стереотипи можуть ускладнювати спілкування, адже люди часто судять про інших на основі узагальнень. Це може призводити до упереджень та виключати можливість справжнього взаєморозуміння; відмінності в комунікаційних стилях: Різні культури мають свої особливості у стилі спілкування. Наприклад, в деяких культурах пряма комунікація є нормою, тоді як в інших вона може розглядатися як неприязнь. Це може ускладнити ефективне спілкування.

Можливості крос-культурної комунікації: збагачення досвіду: Міжкультурна взаємодія дозволяє людям отримати нові перспективи та знання.

Спілкуючися з представниками інших культур, ми можемо розширити свої горизонти та покращити розуміння світу; сприяння інноваціям: Крос-культурна співпраця може бути джерелом нових ідей і рішень. Різноманітність думок та підходів сприяє інноваціям, особливо в бізнесі та наукових дослідженнях; створення глобальних мереж: Глобалізація дозволяє налагоджувати контакти з людьми з різних країн, що може призвести до створення міжнародних альянсів і партнерств. Це важливо для бізнесу, освіти та соціального розвитку.

Технології відіграють важливу роль у полегшенні міжкультурної комунікації [10]. Вони дозволяють швидко і зручно обмінюватися інформацією, але водночас можуть ускладнити цей процес. Засоби комунікації: Соціальні мережі, месенджери та відеоконференції забезпечують можливість спілкування в режимі реального часу, незважаючи на відстані. Це полегшує міжкультурний діалог і налагодження зв'язків. Перекладацькі технології: Онлайн-перекладачі та додатки для автоматичного перекладу допомагають зменшити мовні бар'єри. Однак вони не завжди здатні передати культурний контекст або нюанси, що може призвести до непорозумінь. Культурна адаптація: Технології також можуть допомогти у вивченні інших культур. Онлайн-курси, вебінари та ресурси дозволяють людям глибше зрозуміти культурні особливості і навчитися адаптуватися до нових умов.

У сучасному світі активізм зазнав значних трансформацій завдяки розвитку технологій і новітніх комунікаційних практик. Соціальні медіа, мобільні додатки та інші цифрові платформи стали важливими інструментами для мобілізації людей навколо важливих соціальних питань. Цей розділ розглядає, як ці нові засоби комунікації сприяють соціальним змінам і активізму [11,12].

Роль новітніх комунікаційних практик: швидкість поширення інформації: Соціальні медіа дозволяють миттєво поширювати інформацію про соціальні проблеми, події та акції. Це дозволяє активістам швидко реагувати на події та залучати людей до рухів; залучення молоді: Молодь, яка активно користується соціальними медіа, стає ключовим гравцем у соціальних рухах. Платформи, такі як Instagram і TikTok, стали популярними місцями для обговорення соціальних питань, що залучає нові покоління активістів; платформи для діалогу: Новітні комунікаційні практики надають можливість для відкритого діалогу між різними групами населення. Це сприяє обміну думками та ідеями, що може привести до глибшого розуміння соціальних проблем.

Мобілізація та організація: створення спільнот: Соціальні медіа дозволяють формувати спільноти людей, які поділяють схожі погляди та інтереси. Такі спільноти можуть стати потужними осередками активізму, де обговорюються стратегії дій; Організація акцій: Завдяки цифровим платформам, активісти можуть швидко організовувати протести, збори та інші заходи. Використання хештегів і подій у соціальних мережах полегшує координацію дій; Краудфандинг: Новітні технології дозволяють активістам збирати кошти на проекти та акції через платформи краудфандингу. Це робить фінансування соціальних ініціатив доступнішим і простішим.

Виклики сучасного активізму: дезінформація: Однак, швидкість поширення інформації також має свої недоліки. Дезінформація та фейки можуть зашкодити репутації рухів і дестабілізувати обстановку; кібербулінг та тиск: Активісти часто стають мішенню для нападів у мережі, що може відлякувати людей від участі в рухах. Психологічний тиск і кібербулінг можуть стати серйозними перешкодами для активізму; комерціалізація активізму: Існує ризик, що соціальні рухи стають комерціалізованими, втрачаючи свою автентичність. Це може призвести до зменшення впливу активізму на реальні соціальні зміни.

Соціальні медіа змінили способи, якими ми спілкуємося, обмінюємося інформацією та формуємо соціальні зв'язки. Вони впливають на сприйняття ідентичності, відкриваючи нові можливості для самовираження, але й створюючи виклики, з якими потрібно справлятися. У світі, де цифрові технології продовжують розвиватися, важливо усвідомлювати як позитивні, так і негативні аспекти використання соціальних медіа, щоб ефективно адаптуватися до змін і використовувати ці платформи для особистісного і соціального зростання.

Нові форми взаємодії, такі як меми, відеоблоги та подкасти, стали важливими інструментами комунікації в сучасному світі. Вони дозволяють не лише ефективно передавати інформацію, але й залучати аудиторію, створюючи нові можливості для самовираження та обговорення актуальних тем. У світі, де швидкість і доступність інформації є критично важливими, ці формати відіграють ключову роль у формуванні сучасного комунікаційного ландшафту.

Анонімність у цифровому просторі має як свої переваги, так і ризики. Вона дозволяє людям вільно виражати свої думки та емоції, створюючи безпечне середовище для обговорення чутливих тем. Проте важливо усвідомлювати можливі негативні наслідки анонімності, зокрема зловживання та втрату довіри. Збалансований підхід до анонімності та конфіденційності може сприяти більш здоровій та конструктивній комунікації в цифровому світі.

Критичне мислення є важливим навиком у боротьбі з дезінформацією. У світі, де фейкові новини можуть мати серйозні наслідки, навчання молоді методам оцінки інформації стає пріоритетом. Інтеграція критичного мислення в освіту допоможе сформувати свідомих та інформованих громадян, які здатні критично оцінювати інформацію і приймати обґрунтовані рішення.

Крос-культурна комунікація в умовах глобалізації несе в собі як виклики, так і можливості. Важливо розвивати навички міжкультурної взаємодії, щоб максимально використовувати переваги глобалізації. Технології можуть слугувати потужним інструментом для покращення комунікації, але важливо пам'ятати про культурні нюанси та різноманіття, які роблять наше спілкування більш багатогранним. Розуміння і повага до різних культур – це ключ до успішної крос-культурної взаємодії.

Таким чином, новітні комунікаційні практики суттєво змінили ландшафт соціального активізму. Вони дозволяють швидко мобілізувати людей навколо важливих соціальних питань, створюючи потужні платформи для обговорення

та дії. Проте, незважаючи на численні переваги, сучасний активізм також стикається з серйозними викликами, такими як дезінформація та психологічний тиск. Тому важливо продовжувати працювати над формуванням відповідальних комунікаційних практик, які зможуть підтримувати та зміцнювати соціальні рухи в умовах глобальних змін.

Література:

- 1.Карр, Н. (2011). Мілкості: Що Інтернет робить із нашими мізками. М. Видавництво «Наш Формат».
- 2.Мартин, Е. (2020). Роль соціальних медіа у формуванні громадської думки. Науковий вісник. Доступно з: [JSTOR або GoogleScholar]
- 3.Лалук, Ф. (2014). Перезавантаження організацій: Посібник зі створення організацій, натхненних наступним етапом людської свідомості. М. Видавництво «КМ-БУКС».
- 4.Браун, К. (2019). Онлайн-взаємодія: Огляд літератури. Науковий журнал. Доступно з: [GoogleScholar]
- 5.Пахва, Н. (2017). Конфіденційність в епоху великих даних. М. Видавництво «Видавництво Анети».
- 6.Сміт, Р. А. С. (2021). Вплив анонімності в онлайн-комунікації. Науковий вісник. Доступно з: [ResearchGate]
- 7.Сміт, Р. А. С. (2017). Фейкові новини: Дуже коротке введення. Оксфорд: Оксфордський університет.
- 8.Джонсон, Т. (2020). Роль критичного мислення в епоху інформаційного перевантаження. Науковий журнал. Доступно з: [GoogleScholar]
- 9.Піллер, І. (2017). Міжкультурна комунікація: Критичне введення. М. Видавництво «Видавництво Анети».
- 10.Кім, С. (2019). Культурні виміри комунікації. Науковий вісник. Доступно з: [JSTOR або GoogleScholar]
- 11.Туфекці, З. (2017). Твіттер і газ сліз: Сила і крихкість мережевих протестів. М. Видавництво «Книги ХХІ століття».
- 12.Грін, Д. (2020). Роль соціальних медіа у соціальних рухах. Науковий журнал. Доступно з: [ResearchGate]